

Nowy pschidawk

duchomnych khjerluschow.

1838.

Bože wjeczne bycže.

633.

Unendlicher, den keine Zeit.

Stoß: Budž cześ a kwalba wersch.

Bez spoczatka a bez konza
bu, Božo, twoje ljeta; by
wyschshi dyžli nebeša a
mesy wscheho swjeta. To
dziwne je a wysoke, moj
duch jo sposnacž nemože; ty
by a budžesch wjeczny.

2. Predy hacž skonzo
swjetlinu na semju wuli-
wasche; pred' hacž so w
hwjesdach na nebju moz
twoja widzicž dasche; predy
hacž semju stworil by a
morja a jich hlubiny, ty
bjesche hižom wjeczny.

3. Ljet tawšynty so
psched tobu tak rucže kaž
džen minu. Dyž hwjesdy
junu wuhašnu, semja a
nebjo shinu; dyž sestarja
so jako plát a sajndu w
wob'nju jako kad, ty wo-
stanešch sam wjeczny.

4. Ach, ja wot žonskej
rodženy, bym mału kwilu
živy. Kaž swjetka borsy sa-

hine, tak rucže semre cžily.
Dyž pať tež cžjelo rospane,
dha tola moj duch nesajndže,
je kaž ty, Božo, wjeczny.

5. Duž necham, schtož je
sachodne, psches mjeru ža-
dacž wjazy. Nje! wucz ty,
luby Božo, me, jow pytacž
wjeczne schazy, so bych ja
junu w nebešach so srado-
wacž mohł na kubłach, kiž
nihdy nesahinu.

6. Haj, Kneže, kiž ty bje
a by a budžesch bez skonče-
nja, dai, so ja swoje žiwe
dny te wjeczne swešelenja
we twojim raju wopomnju,
so pošylnju a troschtuju
s tym, so bym, kaž ty,
wjeczny. S.

Boža wschudžomnosž
a wschewjedomnosž.

634.

Herr, du erforschest meinen Sinn.

Stoß: Dyž rano s koža postanu.

O Kneže, ty me wobho-
nišch, schtož bym a schtož
mam, to ty wješch; schtož